

درآمدی بر پیشگیری

از وقوع جرم

(قسمت پایانی)

□: مرکز تحقیقات قوه قضائیه قم

نسبت به عادت‌های ممان و تعصبات خام اصرار نورزیم و با تجارت گران‌قدر بشر امروزی، احساس سیگانگی نکنیم.
(۳-۲) اصولاً دین میین اسلام، به پیشگیری بیش از اصلاح اهتمام دارد و به همین دلیل، قبل از هر چیز به عوامل وجود آورند و زمینه‌های گناه و جرم توجه کرده و برای مقابله آنها، با واقع‌بینی تمام چاره‌اندیشی نموده است. شاید مهمترین و پربرادرترین بخش از تأکیدات اسلام، روی همین بعد باشد.

در این مقاله به دو محور از تدبیر پیشگیری کننده از جرم و گناه اکتفا می‌کنیم:
(۱-۳) اسلام با توجه به جهان‌بینی الهی و توحیدی خود، به هستی معنی می‌بخشد و در نتیجه به زندگی، هدف و نشاط داده و در نهایت به انسان آرامش و به جامعه آسایش می‌بخشد. اسلام، آگاهی، علم و تفکر را که مایه اساسی هر نوع پیشرفت و سعادت است، بسیار می‌ستاید و از جهل و نادانی که مایه بنیادی بدینختی و گناه و جرم می‌باشد، نهی می‌کند. به امر

تاریخی و فرهنگی آن جامعه است، اگر ما عناصر اصیل و برجسته فرهنگی -اعم از دینی و ملی- خود را کشف و استخراج نکنیم، حتی قادر نخواهیم بود پیوند عمیق و درونی با تمدن‌هایی که از هر طرف با دستاوردهای خویش مارام‌حاصره کرده‌اند، برقرار کنیم و معنی این ناتوانی یعنی «مستعمره» ابدی کشورهای پیشفرته.^(۱)

(۲-۳) نگرشاهی تازه علمی و انسانی در زمینه جرم و راههای پیشگیری از آن، در قالب مکتب دفاع اجتماعی نوین به طور اختصار یادآوری شد. پر واضح است که این یافته‌های ارزشمند در جامعه ما چندان رونقی ندارد. این در حالی است که دیدگاه‌های دین اسلام به این مکتب به مراتب نزدیکتر است تا مکتب کلاسیک حقوق جراحته در باره نظرات اسلام، باید در جای خود به شکل نظام یافته بحث کرد. اما در این فرست، بسیار موجز و مختصر به بعضی از آموزه‌های مطرح شده در آن اشاره می‌شود، به این امید که بسی جهت

بحث سوم:

۳- جرم و پیشگیری از وقوع آن از دیدگاه اسلام:

(۱-۳) متأسفانه آیین اسلام، سالهای درازی در حاشیه تحولات گسترده و متعدد جوامع قرار گرفت و از حضورش در عرصه‌های مختلف جامعه کاسته شد به طوری که مردم در عرصه‌های مختلف زندگی تقریباً ارتباط جدی و عملی خود را با دین از دست دادند. لذا جای شگفتی نیست که در حال حاضر در همه رشته‌ها حتی در رشته‌های علوم انسانی، عمدۀ نظریه‌ها و اندیشه‌های مطرح شده در جامعه ما، از سوی نظریه‌پژوهان غربی است و در نتیجه، بسط طور طبیعی دستاوردهای تمدن غربی نیز از هر طرف زندگی ما را در میان گرفته است. در این مقاله، بحث بر سر سنت و تجدد که در صد سال اخیر رونق چشمگیری یافته است، نیست ولی نکته قابل توجه اینست که لازمه توسعه فرهنگ اجتماعی و خیزش‌های تمدنی، شناخت جغرافیایی،

رعایت بهداشت و نظافت عنایت ویژه‌ای

داشته و برای سلامت روح و روان نیز به اقامه نماز و دعا فرموده و گذشت و مهربانی، صبوری، حق شناسی و سپاسگزاری، نگاهداشت حرمت دیگران، عدل و احسان، برابری و برادری را توصیه فرموده و از نفاق و ریا، دروغ و افترا و تحقیر و... بشدت بیزاری جسته است. همه افراد را در مقابل هم مسؤول شمرده و از بی‌اعتنایی به مشکلات دیگران را بشدت نهی نموده است. به صراحت اعلام کرده است که هر کار ریز و درشتی ثبت شده و عمل هیچ کنس ضایع نخواهد ماند.

پیامبر اکرم (ص) فرموده‌اند: بعثت لاتم مکارم الاخلاق.

این اخلاق و فرهنگ عظیم دینی، به‌واقع، پشتونه غنی و مطمئن است که جامعه را از بسیاری از امراض و انحرافات فکری و عملی مصون می‌دارد. البته اگر علماء، داشمندان، نویسنده‌گان، هنرمندان و... این سرمایه بی‌پایان را جدی گرفته و با استفاده از ابزارهای توین تبلیغاتی مردم را دائمًا متذکر باشند و هدایت نمایند.

«ریسموندگسن»، محقق هنوشمند جرم‌شناسی - که حتی عقایدش را بعد از تحقیق روشنمند و علمی، با احتیاط و سوساس بیان می‌کند - در این زمینه می‌نویسد:

«سیستم‌های گوناگون کترول غیر کیفری، نقشی متغیر اما مسلم ذر امر پیشگیری از تبهکاری و تکرار جرم دارند.»^(۲) وی همچنین معتقد است سیاست نوین جنایی که متمرکز در پیشگیری‌های ثانویه است، به طور قطع اثر بسیار محدود کننده‌ای بر روی تبهکاران

دارد.^(۳)

ترویج دستورات اخلاقی اسلام و بکارگیری توصیه‌های آن در عرصه‌های مختلف زندگی، همان چیزی است که «برانستینگها و فاست» (۱۹۷۶) از آن به عنوان پیشگیری اولیه یاد می‌کنند^(۴) و جالب است که «اشتاين متر» (۱۹۸۲) از اهمالی که در امر باز دارندگی عمومی و فردی شده است، سخن می‌راند و اظهار تأسف می‌کند.^(۵)

اهتمام به عبادات فردی و جمعی مانند نمازهای یومیه، روزه، حج، نماز جمعه، عزاداری در ماههای محرم و مراسم ویژه ماه رمضان، شرکت در مساجد و تکایا، زیارت مقابر قدسی ائمه اطهار (علیهم السلام) و بزرگان دین، از جمله مراسم مذهبی - سنتی و تقریباً بی‌هزینه جامعه ماست که می‌توان در این راستا نهایت بهره معنوی را حاصل نمود.

البته بهره وری از سایر امکانات مدرن امروزی نیز در این راستا جای خود را دارد که با برنامه‌ریزیهای اصولی، می‌توان آنها را در جهت اهداف یاد شده به خدمت گرفت.

(۳-۳-۲) علاوه بر توصیه‌های مکرر فوق، نهاد مستقل دیگری نیز به نام امریبه معروف و نهی از منکر توسط دین اسلام تأسیس شده است، تا عمل به فرامین اخلاقی را تضمین نموده و در عین حال، از اصلاح جامعه نیز، غفلت نشود.

امریبه معروف و نهی از منکر، به معنای مسؤولیت فرد در قبال مردم و جامعه است و مبارزه با همه عوامل انحرافی و بیمارکننده و ضد ترقی و سلامت را شامل می‌شود.

امر به معروف و نهی از منکر، همانند

منابع حق مرتضی پاشا مکرر به این مرتضی
ماده ۱۶۹۳ قانون مدنی

آفانتیگاه زل شرکه‌دار همان آفانتیگاه شهری است مع ذلك رعنی که مسویه او آفانتیگاه مطلع‌می‌شند و می‌رسانند زل که این رخصایت شهری خود را یا این اجازه محکمه می‌شون عین‌جهه انتشار اخراجه می‌توانند آفانتیگاه شخصی علیحده نیز داشت باشد

ماده ۱۶۵۰ قانون مدنی

هرگاه مهر عین معتبر باشد و مطلع مگردد قبل از عقد معمولی خود و باعده از عقد را نیل از تسلیه می‌تواند ریالیت شدید شهری شاعن عیب و نکاست

ماده ۱۶۲۷ قانون مدنی

این حق تسبیه طفل خود را دارد و ای داشتمان این حق نیز تواند طفل خود را تاریخ از حدود تأثیب، تسبیه ساید

ماده ۱۶۹ قانون مدنی

عفو یا تخفیف مجازات حکومات از حدود موارد اسلامی پس از بیشتران را بین فرهنگیهای با اتفاق و همراهی است

ماده ۱۶۴ قانون مجازات اسلامی

کسی که شروع به جرمی کرده است، به مثل خود آن را ترک کنند اتفاق احتمام مدد جرم ساخت از میزانات تخفیف مجازات در خود را در خواهد داشت.

تصویر ۲ ماده ۲۱۱ قانون مجازات اسلامی

در ایام بارداری و نیافردن را بخوبی می‌توان بخاری این‌چنین شوی، همچنین بعد از وصیح حمل در صورتی که سورا زدن کنیل داشته باشد و به هم تلفت شدک سورا زدن بروزه ساده بخاری نیز شوی ولی اگر برای سورا کنیل پیدا شود مدد بخاری می‌گردد.

ماده ۱۶۹ قانون مجازات اسلامی

نمایز و روزه بر مسلمانان واجب است و البته تنها در دایره تنگ زندگی فرد یا روابط معاشرتی وی و یا اعمال انفرادی محدود نمی شود.

اگر بتوانیم با توجه به وضعیت جوامع فعلی، راهکارهای منطقی و کارآمدتری برای انجام این واجب الهی پیدا کنیم، جامعه خود به خود در سطحی وسیع و چه بسا با تخصیص هزینه هایی به مراتب کمتر کنترل خواهد شد و با این نظارت گستردۀ عمومی، لغزشها و انحرافات به حداقل خود خواهد رسید.

امر به معروف و نهی از منکر در حقیقت یک سیستم کنترلی غیرکیفری محسوب می شود. در قانون اساسی به این امکان مهم جامعه توجه شده است^(۶) که البته باید سیاست منطقی خود را باید.

(۳-۴) به رغم اینکه اسلام تمام مساعی خود را بکار می بند و تمهیدات لازم را در بعد فردی و اجتماعی برای سلامت افراد و جامعه تدارک می بیند با اینهمه، از اصلاح و بازپروری آن عده از افرادی که احیاناً مرتكب جرم و گناه می شوند، غافل نمانده است که اتفاقاً علمی ترین و انسانی ترین تدبیر را بعد از ارتکاب جرم مدنظر قرار داده است. اگر با دیدگاه جرم شناسی و همراه یا آموزه های مكتب دفاع اجتماعی، تأملی در این باب نماییم، از دقت و ظرافت قوانین و مقررات این دین شگفت زده خواهیم شد.

برای جلوگیری از اطاله کلام، تنها به یکی از نهادهای اصلاح و بازپروری مطرح شده در قرآن می پردازیم؛ نهادی که هرگز در هر سطحی که باشد با آن آشناست.

نکات ذیل، در نگاه نخست در باب

«توبه» به نظر من رسد:

۱- خداوند متعال ارتکاب جرم را به عنوان یک واقعیت ساگرچه ناشایست- از سوی انسان یاد کرده است.

متأسفانه ظاهرترین قسمت قصه ابوالبشر، حضرت آدم، (ع) عصیان وی از فرمان حق تعالی است. خداوند از دیرباز «آدم» را مخاطب امر و نهی فرارداد ولی او به فراموشی سپرد و تحت عوامل نفسانی قرار گرفت ولی باز طولی نکشید که به

اسلام با توجه به حجت‌های بی‌الهی و توجیه‌های حجت به هستی
معنی‌هی بخشید و در توجه به
زندگی، هدف و نشاط داده و
در نهایت به انسان آزمیش و به
چانعه آشایش هی بخت

خود آمد و زشتی طغیان را درک کرده، با حال پشیمانی به سوی خدا روی آورد:

«پروردگار ما بر خویشن ستم روا
داشتم و اگر بر ما نبخشای و ترحم نکنی،
از زیانکاران خواهیم بود.»^(۷)

این کار هرگز از ارزش «آدم» در برابر پروردگارش نکاست:

«سپس ممتازش نموده و توبه‌اش را
پذیرفت.»^(۸)

۲- خداوند، جرم را به صرف ارتکاب جرم از خود نمی راند:

«او خدایی است که توبه را از بندگانش
می پذیرد و از زشتهای در می گذرد.»^(۹)

۳- خداوند کریم نمی گذارد مجرم به خاطر خطایش سرشکسته و تحقیر شود:

«همانًا خداوند توبه کنندگان و پاک شوندگان را دوست می دارد.»^(۱۰)

۴- او با مفتح گذاشتن در راه توبه،

همیشه راه بازگشت و اصلاح را فراهم کرده است.

۵- انسان خطاکار را با وعده های نیکویش، تشویق به بازگشت و اصلاح می کند:

«دسته دیگر کسانی هستند که هرگاه عمل زشتی انجام دهند یا بر خود ستم روا دارند، به یاد خدا افتاده و از گناهان خود استغفار می کنند... پاداش آنان بخشایشی از جانب پروردگار و باغهایی است که از زیورشان نهرها جاری می گردد و چه نیکوست پاداش اهل عمل».^(۱۱)

۶- خداوند متعال انسان مجرم را در هر سطحی که باشد، قابل اصلاح و درمان می داند و چراغ امید را در دل انسانها همیشه و در هر حال روش نگه می دارد. چون توبه استثناء خاص برعی دارد و شامل هر نوع گناه و به هر اندازه که باشد، می شود.

اهمیت این امر در آنست که چه بسا انسان در صورت ناامیدی، قید همه چیزهای دیگر را نیز بزند و بیشتر از پیش در گناه و آلو دگی غرق شود.

به عبارت دیگر، شمول توبه تا بدان حد است که هیچ کس در هر صورت خود را بپرون از لطف و محبت و آیین مهر خداوندی نمی بیند.

۷- بعد از برگشت و صلاح کاملاً از مجرم اعاده حیثیت می شود، به طوری که خداوند کریم نه تنها سابقه اعمال او را بایگانی نمی کند، بلکه آنها را به نیکی مبدل ساخته و کوچکترین لکه ای از گذشته برای او باقی نمی گذارد.
... خدا زشتهای او را به نیکی مبدل

مسی سازد و خداوند آمرزنده و مهریان است.^(۱۲)

با تأمل بیشتر در این باب می‌توان بر
لطایف و ظرایف دیگری نیز دست یافت.
بته لازم به یادآوری است که دین اسلام به
رغم آن همه التفات به امر پیشگیری و
اصلاح و بازپروری، برای مجازات نیز
جایگاه خاص خود را تجویز نموده است.
بدیهی است در نظامی که آن نگرش
انسانی و علمی را در پیشگیری و اصلاح
دارد و در خصوص قضاؤت، آن همه
سختگیری می‌کند و حتی برای قضات،
ویژگیهای مهمی را لازم می‌شمارد، قطعاً
مجازات آن مبنای عالمانه و عادلانه و
مصلحت گرایانه خواهد داشت. لذا
نگرشهای جزئی و انتزاعی به احکام دینی
با اسلام سازگاری ندارد. اسلامی که در
اصل، یک بینش و روش است نه مجموعه
مصادری که محدود به زمان و مکان باشد.

مبحث چهارم:

۴- پیشگیری از وقوع جرم در قانون:

(۴-۱) پیشگیری از وقوع جرم از
جهت خط مشی و از جهت عملی به
ستهای فرهنگی، سیاسی و فکری رایج
بستگی دارد، به همین دلیل نحوه پذیرش و
مفهوم سازی پیشگیری از جرم و در نتیجه
روش برنامه‌ریزی، هماهنگی و اجرای
سیاستهای مربوط در سطح ملی در
کشورهای مختلف به نحو قابل ملاحظه‌ای
متفاوت است.

(۴-۲) در برخی از کشورهای اروپایی و آمریکای شمالی، مراجع وزارتی و یا شوراهای ملی پیشگیری از جرم با داشتن نمایندگانی از ارگانهای مختلف خصوصی و عسومی به ارائه، طراحی و

هماهنگ‌سازی استراتژیهای پیشگیری از جرم مبادرت می‌نمایند. در کشورهای دیگر نیز مسؤولیت پیشگیری از قوعه جرم، عمدتاً بر عهده خود وزارت‌خانه‌ها، پلیس و یادداشت‌خانه است.^(۱۲)

(۴-۳) در برخی کشورها نیز، بسویه کشورهای اروپای شرقی، وظایف مربوط به اجرای قانون پیشگیری از جرم به طور اجتناب ناپذیری مرتبط با یکدیگر تلقی می‌شود. بدین ترتیب، دادگاهها نه تنها مسئول حل و فصل دعواه مطروحه‌اند بلکه مسؤولیت شناخت و حل علل و عوامل ریشه‌ای برخی از جرایم خاص را نیز به عهده دارند. بنابراین به عنوان نمونه، در جایی که مجرمی مرتكب سرقت از محل کار شناخته شود، دستورالعملی خطاب به کارفرمای مربوط صادر خواهد شد، مبنی بر اینکه از وقوع دویاره سرقت در آن محل پیشگیری نمایند. عدم رعایت چنین دستوری موجب مجازات

کارفرما از سوی دادگاه خواهد شد.
بدین سان دادگاهها به جای انتکای صرف بر
اصل بازار نهادگی عمومی، به نحو
فعالانه‌ای سعی در دگرگون ساختن شرایط
و موقعیتها بین دارند که به بروز رفتار
 مجرمانه کمک می‌کند. (۱۴)

(۴-۴) در برخی از کشورها نیز،
پیشگیری از جرم بیش از آنکه مربوط به
اجراه قانون و نقش نظام عدالت کیفری
باشد، به نحو بسیار نزدیکتری مرتبط با
سیاست اجتماعی و عمومی است (۱۵) به
روشنی پیداست که ارتباط میان نظام
عدالت کیفری و پیشگیری از جرم،
ارتباطی پیچیده و متغیر است. آنچه که در
نظام عدالت کیفری صورت می‌گیرد،

«اقدام مناسب» چندان عالمانه نباشد و حتی ارزیابی علمی نظرات مطرح شده، دشوار است.

(۴-۷) چندی پیش کمیسیونی طبق دستور مستقیم ریاست محترم قوه قضائیه مرکب از پنج نفر کارشناس مجروب تشکیل شد.^(۱۶) که در رابطه با دستور ریاست محترم قوه قضائیه تفسیر مجملی از «اقدام مناسب» و «قلمر و اختیارات این قوه» ارائه نموده، است؛ در این خصوص نکات ذیل قابل توجه است:

(۴-۷-۱) با توجه به اهمیت امر پیشگیری از وقوع جرم و مرتعیت والای این مسؤولیت در تمامی نظامهای معنیتی امروزی، این تفسیر که «هرگونه اقدامی که در مورد امر پیشگیری از وقوع جرم لازم باشد، اگر قوای دیگر در اجرای آن، وظایفی را متحمل گردند دخالت در سایر قوانووناکه بدبود» کاملاً منطقی بنظر می‌رسد؛ چراکه انجام این وظیفه سنگین در کشور ما متولی دیگری ندارد.^(۱۷)

به خصوص که ممکن است دولت و یا نهادهای دیگر غیر دولتی از اثرات بالقوه جرم زایی سیاستهای خود آگاه نباشند، لذا برای به حداقل رسانیدن این گونه تأثیرات، نظارتی از دید سیاست جنایی منطقی و ضرری به نظر می‌رسد. شاید «نظارت بر حسن اجرای قوانین»^(۱۸) را بتوان از این زوایه نیز تعریف نمود و یا لااقل یکی از وجوده این نظارت بر شمرد.

(۴-۷-۲) با اینکه کمیسیون مزبور، نکات عملی مهم و در جای خود ارزشمندی را متذکر شده است ولی اگر ما بخواهیم در چارچوب تعریفی که امروزه

«اقدام مناسب جهت پیشگیری از وقوع جرم» بسته شده است بی‌آنکه به ماهیت «اقدام مناسب» و قلمرو اختیارات قوه قضائیه در این خصوص اشاره شود، تعریف «اقدام مناسب» چندان سهل و آسان نیست؛ به اعتقاد ما برای تفسیر «حقیق و عالمانه «اقدام مناسب» ضروریست در حال حاضر، همزمان بر روی محورهای ذیل کار دقیق، علمی و پژوهشی صورت پذیرد.

(۴-۶-۱) مطالعات منسجم بر روی

به طور ناگزیر بر میزان جرائم ثبت شده و استراتژیهای پیشگیری از آنان، مؤثر واقع می‌شود ولذا تدبیر پیشگیرانه را می‌تواند به سمت کسانی که قبل از مرتكب جرم شده‌اند یا کسانی که در معرض ارتکاب جرم قرار دارند و یا کل جمعیت، هدایت نماید.

(۴-۵) اقدام مناسب جهت پیشگیری

از وقوع جرم و اصلاح مجرمین طبق بند (۵) از اصل یکصد و پنجاه و ششم قانون

اساسی جمهوری اسلامی ایران، از جمله وظایف قوه قضائیه محسوب می‌شود. این مسؤولیت که به واقع بسیار سنگین و پیچیده است و در اهمیت آن همین بس که در صورت عدم موفقیت در این مسؤولیت، اعتبار، حیثیت و کارآمدی یک نظام مخدوش می‌شود؛ بدغیرم آنکه در این زمینه تلاشهایی شروع شده است و ریاست محترم قوه قضائیه نیز مسؤولیت امر پیشگیری از وقوع جرم را از طریق مرکز تحقیقات قوه قضائیه پیگیری می‌نمایند، ولی با این همه، به نظر می‌رسد که به خاطر اهمیت فوق العاده این امر، پیش‌بینی معاونت پیشگیری از وقوع جرم و اصلاح مجرمین کارآمدتر باشد و مرکز تحقیقات نیز زیر نظر مستقیم این معاونت و فارغ از هرگونه درگیریهای روزمره اجرانی که چندان هم با مرکز تحقیقی سازگاری ندارد، به امر تحقیق و پژوهش مشغول باشد. در

این صورت قوه قضائیه دارای مرجعی مشخص و با وظایف تعریف شده‌ای است که در موضع ضروری، پاسخگوی سوالات و شباهات مسطروحه در سطح جامعه می‌باشد.

(۴-۶-۲) مطالعات وسیع میدانی در

پنهانی کشور بزرگ ایران، جهت کشف و استخراج عوامل و مؤلفه‌های اجتماعی جرم‌زا.

(۴-۶-۳) تحقیقات گسترده جهت

کشف طرق مختلف پیشگیری با استفاده از تجارت کشورهای دیگر.

(۴-۶-۴) در نهایت، تدوین اصول

سیاست جنایی نظام جمهوری اسلامی ایران. به نظر می‌رسد قبل از طی نسبی این مراحل، سخن گفتن از ماهیت و قلمرو

که در موضع ضروری، پاسخگوی سوالات و شباهات مسطروحه در سطح جامعه می‌باشد.

(۴-۶) در قانون اساسی، تنها به تعبیر

قضاییه به این امور، فی نفسه امری مبارک و در خور تجلیل است و امروز فرست مغتشمی برای مرکز تحقیقات قوه قضاییه حاصل شده است که می تواند گامهای اصولی و ریشه ای در این مسیر بردارد، لذا در اینجا دست یاری به سوی همه صاحب نظران، اندیشمندان و محققان دراز می کنیم و از هر کس به اندازه توان او استمداد می طلبیم.

پی نوشتها:

۱- در این خصوص توصیه می شود به کتاب ارزشمند «نظریه تمدن» نوشته «بیوکیشی» اندیشمند ژاپنی که آقای دکتر چنگیز پهلوان ترجمه کرداند مطالعه شود. بیوکیشی در این کتاب بینهای تمدن نوین ژاپن را پی ریزی کرده است.

۲- ریموند گسن، جرم شناسی نظری، ترجمه دکتر مهدی کی نیا، ص ۱۴۵.

۳- همان ص ۱۳۷.

۴- جان گراهام، استراتژیهای پیشگیری از جرم در اروپا و آمریکای شمالی، ترجمه مؤسسه جرم شناسی، جلد اول، ص ۱۱.

۵- همان، ص ۸.

۶- اصل هشتم قانون اساسی.

۷- سوره عنکبوت، آیه ۲۵.

۸- سوره بقره، آیه ۲۲۸.

۹- سوره انعام آیه ۱۰۲.

۱۰- سوره بقره آیه ۲۲۲.

۱۱- سوره عنکبوت، آیه ۵۹ و ۵۸.

۱۲- سوره یونس، آیه ۱۰۸.

۱۳- جان گراهام، همان، ص ۸.

۱۴- همان، ص ۹-۱۰.

۱۵- همان - ص ۱۰.

۱۶- در هامش نامه ۲۰۳۶/۷۵/۱۶ دفتر پیشگیری از وقوع جرم این دستور قید شده است.

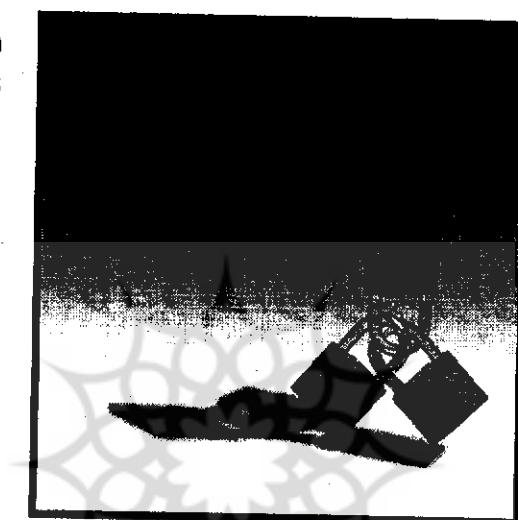
۱۷- پیشگیری از وقوع جرم که در بند ۸ ماده (۲) قانون نیروی انتظامی (مصوب ۲۷ تیر ماه ۱۳۶۹) آمده است به تصریح همان قانون نیروی انتظامی به عنوان ضابط قوه قضاییه عمل می کند.

۱۸- بند ۴ از اصل (۱۵۶) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.

۱۹- کریستین لازرز، سیاست جنایی، ترجمه دکتر علی حسین نجفی ابرندآبادی، ص ۹.

۲۰- ریموند گسن، جرم شناسی نظری، ترجمه دکتر مهدی کی نیا، ص ۱۳۶.

۲۱- برابر نامه ۷۵/۱۰/۳۰

دخالت دارند.

(۴-۸-۴) مطالعه و بررسی درباره رابطه جنون و میزان خطرناشی از حالت‌های خطرناک افراد در جامعه و بررسی امکانات دفاع اجتماعی در مقابل حالت‌های خطرناک موضوع قانون اقدامات تأمینی و ارائه راه حل‌های مناسب.

(۴-۸-۵) بررسی و تعیین میزان استفاده مأموران کشف جرم در به کارگیری

از «سیاست جنایی» می کنند، این نکات را ارزیابی کنیم، گفتگو است اینها فقط در تعریف مضيق سیاست جنایی^(۱۹) که همان سیاست کیفری باشد، می گنجند.

امروزه رعایت این نکات گرچه برای دستگاه قضائی امری ضروریست ولی اکتفا به این موارد حتی اگر به نحو احسن هم انجام شوند، کاهش نرخ جرم‌ها را ضمانت نخواهند کرد. «ریموند گسن» بعد از تحقیقات زیادی در این مورد چنین اظهار عقیده کرده است:

«روی هم رفت به طور قطعی آشکار شد که ضمانت اجراء‌های کیفری اثر ناچیزی دارند و واقعاً نمی‌توانند نقش اختصاصی خود را در پرهیز از تبهکاران ایفا کنند و بدین ترتیب عنصر مهمی برای سیاست جنایی محسوب نمی‌شوند.»^(۲۰)

(۴-۸) در خاتمه قابل ذکر است

که مرکز تحقیقات قوه قضائیه از طرف ریاست محترم قوه قضائیه، وقت موظف شده که در رابطه با موضوعات متعددی که در ذیل به بعضی از آنها اشاره می‌شود، برنامه‌ریزی و تحقیق نموده و حاصل آن را

به قوه قضائیه گزارش نماید.^(۲۱)

(۴-۸-۱) بررسی نحوه پیشگیری از وقوع جرم‌ای که مطالعات آماری، افزایش آنها را نشان می‌دهد.

(۴-۸-۲) مطالعات، تحقیقات و تهیه طرح و برنامه در رابطه با پیشگیری از وقوع جرم.

(۴-۸-۳) هماهنگی با مسئولان سازمانها، نهادها و کلیه مراکزی که به نحوی در رابطه با امور پیشگیری از وقوع جرم،

روشهای علمی کشف جرم‌ها و بررسی امکانات آن، و ارائه راه حل‌های مناسب در این زمینه.

(۴-۸-۶) ارزیابی عملکرد قوه قضائیه در جامعه.

(۴-۸-۷) برگزاری سمینارهای علمی و حقوقی و ... که البته در همه این زمینه‌ها،

طرحهای مختلفی در حال اجراست. در عین حال در اجرای فرمان دیگری از آن مقام محترم در خصوص انجام اقدامات

موردي در جهت پیشگیری از وقوع جرم،

مرکز تحقیقات قوه قضائیه قم، اقدامات چشمگیری انجام داده است که در

گزارشات متعدد به اطلاع رئیس قوه رسیده است. توجه ویژه ریاست محترم قوه